

עפ"ת 23669/10/14 - אמאра אחמד אמאра אחמד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 14-10-23669 אמאра אחמד נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: 50250607624

בפני כב' השופטת דבורה עטר
מערערים אמאра אחמד אמאра אחמד
נגד מדינת ישראל
משיבים

פסק דין

1. לפני ערעור על גזר דיןו של בית משפט לቴבורה בפ"ת (כב' הש' ר. וקסמן) בתעע"א, מיום 1.9.14, מס' 4748-04-14, במסגרת הורשע המערער בהעדרו, בביצוע עבירה בנגד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.
2. מכתב האישום עולה כי המערער נהג בדרך שאינה עירונית, עם שטח הפרדה ביןוי, בה מותרת מהירות מירבית של 90 קמ"ש, במהירות של 177 קמ"ש.
3. המערער לא התיאץ לדין לשםית הראיות שנקבע בעניינו, במעטדו, מחמת פטירת סבו ונשפט בהעדרו. בקשתו לביטול פס"ד התקבלה ונקבע דין נוסף לשםית הראיות, אשר אף אלו לא התיאצבו המערער וב"כ (להלן: "הדין").
4. בית משפט קמא הרשע את המערער שלא בנווכחותו וגזר עליו את העונשים הבאים:
 - א. פסילה בפועל מלאחזיק ברישון נהיגה למשך 9 חודשים.
 - ב. פסילה על תנאי מלאחזיק ברישון נהיגה לתקופה של 7 חודשים למשך 3 שנים.
 - ג. קנס בסך 2,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו.
5. הערעור נסוב אודות חמורת הענישה שהוטלה על המערער ובונגע לכל רכבי גזר הדין.
6. ב"כ המערער פירט את הנسبות בגין לא התיאצבו הוא והמערער לדין בציינו כי ארעה תקלת לרכבו, עמוד 1

נסיבה אליה נקלעו שלא בשליטתם. על כן לטעמו יש לבטל את פסק הדין ולהעניק לערער את יומו בבית המשפט ولو לשם שמיות טיעונו לעונש.

ב"כ המערער טוען בנוספ' כי הענישה שהוטלה על המערער חרוגת לחומרה מדיניות הענישה המקובלת. כןטען באשר לנסיבותו האישיות של המערער, היותו נעדר עבר פלילי וכן באשר לקולת נסיבות ביצוע העבירה בה הורשע. ובנוספ' בנוגע להיות המערער סטודנט העושה שימוש בנהיגה לצרכיו היומיומיים ולעווות הדין שייגרם לו לאור זאת, היה וייתר גזר הדין על כנו.

8. לאור כל האמור לעיל, עתר ב"כ המערער, לנוכח במערער במידה הרחמים, לקבל את הערעור ולהסתפק בענישה מתונה ובכללה, פסילה בפועל ממש שלושה חודשים, פסילה מותנית לתקופה של שלושה חודשים, ממש שלוש שנים וקנס בסך 800 ₪, נוכח מצבו הכלכלי הרועע של המערער, אשר גם עול פרנסת בני משפחתו עליו.

9. ב"כ המשיבה עתר לבית המשפט לדחות את הערעור.

לדבריו, נמנע ב"כ המערער מלמצות את ההליכים שעמדו לרשותו בבית משפט כאמור אף נמנע מהגיש בקשה לביטול פסק הדין שניתן בהעדרו.

כן לדבריו, בית המשפט שלערעור אינו נהוג להיכנס בנסיבות של הערכת הדיונית, אלא בוחן האם העונש אשר נגזר על המערער חרוג ממתחם הסבירות ובענינו לטעמו, התשובה לכך שלילית. בהקשר זה הדגיש ב"כ המשיבה את חומרת נסיבות ביצוע העבירה וטען, תוך שטマー ידיו על פסיקה שהגיש כי אין מדובר בענישה חרוגת או מכבידה ועל כן עתר לדחות את הערעור.

דין והכרעה

6. באשר לבקשת לbijtol פסק דין שניתן בהיעדר, לא ידרש בית משפט שלערעור להכרעה בה, בעת שלא מצוי ההליכים בבית משפט כאמור ולא הוגשה בקשה כאמור וכל הטיעונים מועלם לראשונה בערכאה זו.

מطبع הדברים ובעת שהמערער נמנע מהתייצב ולהشمיע את טיעונו בפני בית משפט כאמור, יש לבחון האם הענישה שהוטלה עליו, חרוגת ממתחם הסבירות הנוהג, באופן שיצדיק התערבות ערכת הערעור בה וזאת בשים לב לנתחים שהיו בפני בית משפט כאמור, באותה העת.

7. מצד עמד בית משפט כאמור על הסיכון הנשקף מצדו של המערער למשתמשי הדרך, בעת שנาง

במהירות של 177 קמ"ש, העולה כדי מהירות כפולה בקירוב, מזו המותרת על פי החוק.

10. על פי ההלכה הנוגגת יש להשית ענישה מרתקעה, משמעותית ומציטת גבולות, לרבות ברכיב מאסר, בנסיבות הולמות ואף אימת כשבפועל, למקרה המזל, לא נגרם נזק לרכוש או פגעה בגוף, לשם הבהרת החומרה בבדיקה "להקדים תרופה למכה". (רע"פ 13/1901 **אסף אופיר נ' מדינת ישראל**, 7.4.2013)

11. אף העובדה כי המערער נעדר הרשות קודמות לא תיזקף לזכותו, לנוכח חומרתן היתירה של נסיבות ביצוע העבירה כמו גם העובדה כי מדובר בנוהג חדש, אשר רק לאחרונה קיבל לידי רישיון נהיגה.

11. תוך מתן הדעת לסך כל הנתונים הרלוונטיים, לא נפלה שגגה מעם בית משפט קמא ברכיב הפסילה שהטיל על המערער באופן שיצדיק את התערבותה של ערכתה הערעו.

כما אמר בית המשפט בע"פ 3401/11 **מחמד שלאטה נגד מדינת ישראל**:

"לא פעם נפסק בבית משפט זה כי על ערצת הערעו להתערב במידה מועטה במידת העונש שפסקה העראה הדינונית "והתערבותה בהקשר זה, מצומצמת לנסיבות שבין העראה הדינונית נכשלה בטעות או שהעונש שנגזר על ידה חריג במידה קייזונית מן העונשים המוטלים, בדרך כלל, בנסיבות דומות"

12. לאור סך כל האמור לעיל אני מורה על דחיתת הערעו.

פסק דין יועבר לצדים באמצעות המזיכרות.

ניתן היום, ט"ו שבט תשע"ה, 04 פברואר 2015, בהעדר הצדדים.